

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Forhold til den samlede Håndelsbalance har været af ganske underordnet Omfang, og Forholdet er jo, som alle kyndige ogsaa ved, det, at der ikke er nægtet Tilladelse til Import af Raavarer og andre nyttige Varer af Hensyn til Importen af de forholdsvis mindre nyttige Varer, som vi har indført. Der er aldrig nægtet Tilladelse til Import af Raavarer, saaledes at Importen af de mindre nyttige Varer er gaaet foran.

Der er spildt mange Ord og meget Papir paa at tale om Importen af Rulle-skøjter og Mandler, men i Virkeligheden betyder de hertil medgaaede Beløb praktisk talt intet i det samlede Regnskab. Maaske er det derfor, man i Polemikken om Mændel-indkøbene tager sig den Frihed at 10-doble den stedfundne Import. Det er en ganske typisk Illustration af de Overdrivelser, man har gjort sig skyldig i fra de Sider, der mener, at Socialisering og lignende er det eneste saliggørende.

At der inden for Administrationen af Valutaordningen kan være begaaet Fejl eller Ting, som man bagefter kunde ønske gjort anderledes, falder det mig selvfølgelig ikke ind at bestride — det vilde være naivt at tro, at noget saadant helt kunde undgaas —, men de Fejl, der kan være begaaet, er efter min Mening ikke større end, at jeg fuldt og helt kan og vil bære Ansvaret for dem.

Det er anført, og sikkert med Rette, at der er Importører, der i deres Dispositioner ikke i tilstrækkelig Grad har taget de ønskelige Hensyn — noget saadant kan desværre heller ikke undgaas —, men det er mit bestemte Indtryk, at det store Flertal af vore erhvervsdrivende — jeg tør sige under særdeles vanskelige Vilkaar — har drevet deres Forretning paa en dygtig og ansvarsbevidst Maade og har stræbt efter at disponere paa en saadan Maade, at baade deres Stand og Landet kunde være tjent dermed. Erhvervslivet har efter min Opfattelse som Helhed gjort og vil ogsaa fortsat være indstillet paa at gøre en maalbevidst Indsats baade med Hensyn til Import og Eksport for at bidrage til, at vi kan overvinde vore økonomiske og forsyningsmæssige Vanskeligheder.

Det er mit Haab, at de Forhandlinger, der for Tiden føres med Erhvervsorganisationerne, om en Nyordning af Bevillingsudstedelsen for Metervareimporten, vil føre til det tilsigtede Resultat, nemlig at faa en smidigere Ordning end hidtil og samtidig en Ordning, der kan føre til, at vi faar de for os bedst egnede Varer, og at de billigste Tilbud faar en Forret frem for de dyre. Jeg

tror, at den paatænkte Ordning vil kunne blive et betydningsfuldt Fremskridt baade for Erhvervene og for Befolkningens Forsyning med velegnede Varer til den rette Pris. Hvis Forsøget paa dette Omraade lykkes, er det Tanken at gaa videre ad de samme Veje med Hensyn til andre Varegrupper.

Fra alle Sider er der Enighed om, at det er nødvendigt at tilrettelægge Importen og Eksporten saaledes, at den Gæld, vi nu har til Bank of England, ikke forøges i den kommende Tid. Et Led i Bestræbelserne herfor er de fra dansk Side over for England fremførte Ønsker om en Forhøjelse af Priserne for vor Landbrugseksport, saaledes at vi faar de Priser, som sund Økonomi kræver, naar henses til Produktionsomkostningernes og Importpriseres Stigning. Ogsaa Spørgsmaalet om forøgede Tilførsler af Raavarer til Landbrug og Industri til rimelige Priser er blandt de Punkter, der nødvendigvis maa staa paa Dagsordenen under de videre Forhandlinger med Englænderne.

At vi maa give Afkald paa Import af en Del i og for sig ønskelige, men dog ikke strengt nødvendige Varer, indtil fornøden Balance er opnaaet, maa vi se i Øjnene, men i øvrigt maa vi navnlig stræbe efter ved Forøgelse af vor Eksport, saa vidt det er muligt, at skaffe Betalingsmidler til Opretholdelse af den Import, som vi har Brug for.

Gennemførelsen af de hertil sigtende Foranstaltninger vil kræve ansvarsbevidst Medvirken fra de erhvervsdrivende, men det vil ogsaa være nødvendigt, at Befolkningen, ligesom det f. Eks. i høj Grad er Tilfældet i England, viser Forstaaelse af Situationen og af, hvad denne kræver. Det er Regeringens Hensigt at appellere til alle gode Kræfter om at medvirke til at skabe en saadan Forstaaelse og en saadan Aand inden for Befolkningen. Hvis alle i fælles Interesse hjælper med hertil, skulde det nok være muligt.

Af megen Betydning i den foreliggende Situation er det ogsaa, at der bestaar den bedst mulige Forstaaelse og det bedst mulige Samarbejde mellem Erhvervslivets forskellige Grene. De fælles Interesser er jo i en Situation som den foreliggende langt større end de eventuelle Interessesætninger. Jeg tror, at der inden for Erhvervene er god Vilje til Stede i saa Henseende. Dette har bl. a. for nylig fundet Udtryk ved det fynske Landbo-Delegeretmøde i Odense, hvor Industriraadets Formand, Direktør H. P. Christensen, holdt et overordentlig interessant Foredrag om Industrien og dens Fællesskab med Landbruget. Jeg husker ogsaa, at